عنوان مقاله:

بررسی یافته های ترومای زانو در بیماران مراجعه کننده به بخش اورژانس

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران, دوره 34, شماره 234 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

Associate Professor, Department of Emergency Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari Iran - سيد حسين منتظر

محمد سارگار - Assistant Professor, Department of Emergency Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari Iran

Associate Professor, Department of Emergency Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari Iran - فاطمه جهانيان

سلمان غفاری - Orthopedic Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari Iran

على صنعت كار - Medical Student, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari

حامد اميني آهي دشتي - Associate Professor, Department of Emergency Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: توما به زانو یکی از شایع ترین آسیب ها در افراد به ویژه در افراد جوان دیده می شود و تاخیر در تشخیص شکستگی های زانو و آسیب های بافت نرم در زانو باعث، محدودیت حرکت، ناپایداری و درد مداوم زانومی شود. با استفاده از این پژوهش می توان ارتباط بین علایم ابتدایی بیماران با نیاز به اقدام بعدی را نشان داد، تا آسیب های همراه با مفصل زانو که در گرافی ساده زانو مشخص نمی باشد، شناسایی گردد و یافته های بیماران از نظر نیاز به اقدام بعدی مورد ارزیابی قرار گیرد. مواد و روش ها: این پژوهش یک مطالعه مشاهده ای، است که کلیه بیماران که در طول دوره مطالعه با ترومای زانو مراجعه نمودند، وارد مطالعه شدند. کلیه اطلاعات این بیماران در فرمی شامل سن، گروه سنی و جنس، اطلاعات پذیرش و ترخیص نظیر تاریخ مراجعه، تاریخ ترخیص، مدت زمان بستری، مکانیزم تروما، بیماری زمینه ای، درد زانو، محدودیت حرکت، همارتروز، آسیب همراه، خراشیدگی پوست، عدم توانایی در راه رفتن، سابقه ترومای زانو، یافته گرافی، یافته سی تی زانو، یافته MRI، یافته ارتروسکوپی، Lysholm and tegner knee score، تشخیص احتمالی در اورژانس، نوع درمان در اورژانس، مدت زمان بستری در اورژانس، ترخیص از اورژانس، در صورت بستری اقدامات انجام شده، مدت زمان بستری در بخش و تشخیص قطعی، جمع آوری گردید. سپس ۴ هفته بعد از ترخیص از طریق تماس تلفنی با ارجاع به درمانگاه ارتوپدی مورد پیگیری قرار گرفتند و اقدامات تشخیصی و درمانی دیگر در این بیماران بررسی شد. اطلاعات توسط مجری طرح بدون مداخله در روند مراقبت بیمار انجام گرفت. داده های کمی به صورت میانگین و انحراف معیار و داده های کیفی به صورت فراوانی و درصد بیان شدند. برای ارزیابی متغیرهای کمی در دو گروه از آزمون independent student t test و برای ارزیابی متغیرهای کیفی از آزمون Chi-Square و تست دقیق فیشر استفاده شد. یافته ها: در طی دوره مطالعه ۱۷۷ نفر مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین سن بیماران ۱۳/۰۸±۲۱/۲۴بوده است که (۷۶/۷ درصد) ۱۳۸ نفر مرد بودند. بیش ترین آسیب در اثر حوادث ترافیکی ایجاد شد. تشخیص اولیه در اورژانس با تشخیص نهایی ارتباط معناداری داشتند. بین یافته های MRI (Magnetic resonance imaging) با محدودیت حرکت زانو و عدم تحمل در راه رفتن ارتباط معناداری از نظر آماری دیده شد. بین وجود آسیب قطعی در زانو با محدودیت حرکت زانو و لاسراسیون و خراشیدگی روی زانو و ناتوانی در وزن گذاری روی زانو از نظر آماری ارتباط معنا داری دیده شد. مکانیزم آسیب و لاسراسیون زانو، عدم توانایی در راه رفتن و یافته های مثبت گرافی و MRI در بیمارانی که تحت اقدامات تهاجمی قرار گرفتند نسبت به کسانی که درمان نگهدارنده برای آن ها انجام شد؛ اختلاف معناداری از نظر آماری وجود داشت. استنتاج: مکانیزم آسیب در بیماران و وجود علایم بالینی نظیر محدودیت حرکت زانو و عدم توانایی در وزن گذاری در راه رفتن و وجود لاسراسیون و خراشیدگی های پوستی روی زانو، علی رغم نبود یافته در بررسی های اولیه در بخش اورژانس، نشانه احتمال بالایی از وجود آسیب داخل مفص ...

كلمات كليدى:

knee trauma, outcome, invasive procedure, emergency department, knee MRI, ترومای زانو, پیامد, اقدامات تهاجمی, بخش اورژانس, MRI زانو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2029653

